

Un lugar tranquilo 2

Títol original: *A Quiet Place: Part II* **Direcció:** John Krasinski **Guió:** John Krasinski (personatge: Scott Beck, Bryan Woods) **País:** EUA **Durada:** 97 min **Any:** 2020 **Gènere:** Terror, ciència-ficció **Interpretació:** Emily Blunt, Cillian Murphy, Millicent Simmonds, Noah Jupe, Djimon Hounsou, Wayne Duvall, John Krasinski **Música:** Marco Beltrami **Fotografia:** Polly Morgan **Distribuidora:** Paramount Spain **Estrena a Espanya:** 16/06/2021
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

Tornen els Abbott. Després dels esdeveniments succeïts a *Un lugar tranquilo* (2018), l'Evelyn (Emily Blunt) juntament amb la seva filla Regan (Millicent Simmonds) i el seu fill Marcus (Noah Jupe) a més del seu nadó, s'enfrontaran als terrors del món exterior. Una vegada que han descobert com acabar amb els monstres que ataquen quan perceben so, la família s'endinsarà als boscos, decidits a traspassar els límits i endinsar-se en allò desconegut. Això sí, aviat s'adonaran que les criatures que cacen pel so no són les úniques amenaces que els esperen més enllà del camí de sorra. (Sensacine)

CRÍTICA

Ja hem vist "Un lugar tranquilo 2"... i és tan efectiva com la primera

John Krasinski no et defraudarà

Allà al 2018, **John Krasinski** tancava la seva pel·lícula *Un lugar tranquilo* amb un gran *cliffhanger*. Ens deixava amb ganes de més, i sobretot, amb moltes preguntes. Què eren aquells éssers? Què els passava ara a la família?

En aquesta segona part, el director torna a fer ús d'una introducció molt potent per portar-nos aquest cop al passat. També de nou redueix el metratge a poc més d'una hora i mitja. Això no és obstacle per **estendre aquest univers que ens va donar a conèixer fa més de tres anys i amb el qual va sorprendre el públic**.

La història i el seu director són fidels a ells mateixos: utilitza el mínim de recursos, molt típics, però molt ben utilitzats per mostrar el terror, amb uns personatges plens de rerefons amb els quals empatitzar. I fins aquí les similituds amb la primera pel·lícula. Perquè el cineasta no es limita a oferir el mateix esquema, sinó que **es llança a la recerca de noves trames -i altres perills- per oferir-nos el panorama d'aquest nou món** que ha quedat gairebé delmat per la plaga de criatures extraterrestres.

L'esperada seqüela sap renovar-se i portar un altre estil narratiu. Per començar, estén aquest món postapocalíptic afligit d'aquests éssers que es guien només pel so i va més enllà del nucli familiar que vam conèixer format per l'Evelyn (**Emily Blunt**) i en Lee Abbott (Krasinski). Presentarà l'Emmett, el nou personatge a qui dona vida **Cillian Murphy**. El muntatge ajuda a fer que aquesta tensió s'encomani al públic, que és el que de nou li interessa a Krasinski.

Si en la presentació de la cinta ens porta al passat per mostrar com va començar tot, fent ús de plans seqüència i introduint-nos en l'horror que vam conèixer en la primera pel·lícula, al llarg de la trama transitarà amb un ritme més frenètic, mostrant diferents personatges mentre deixa sense alè l'espectador, damnificant-lo amb aquest desassossec que es va veure el 2018. La seva recerca de l'ensurt és molt convencional però funciona a la perfecció. I com era d'esperar, **torna a comptar amb l'ús del so com a recurs clau per generar la por**.

Això en la part referent al cinema de terror. **En el drama intern, el realitzador segueix aprofundint en la figura de la família com a referent, com a últim refugi, i en la idea de la bondat com a salvació de la humanitat**. De fet aquesta segona part podria entendre's sense la primera. Podria funcionar també com un punt de partida.

Com ja es va veure, el matrimoni tenia un nou fill a la pel·lícula, un nadó que cal protegir i sobretot silenciar-lo. Els dos fills grans, la Regan (**Millicent Simmonds**) i en Marcus (**Noah Jupe**) intenten sobreviure mentre maduren a passos de gegant. Cada un en un escenari haurà de bregar amb aquest món que els ha tocat viure. En ells posa la força Krasinski com esperança en el món, un lloc que com observem en aquesta mirada exterior que recull la segona part, s'ha tornat molt esquiu, més vulnerable i injust. D'aquí que en un moment la seva mare es refereixi a la seva primogènita com "la classe de persona que val la pena salvar". Per això, de nou **la trama emociona i estremeix al llarg del metratge**.

John Krasinski volia mostrar -i el públic veure- aquesta història el març de 2020. Però el món ens tenia preparada una sorpresa que va venir de cop i volta. Un any i mig després, les coses tornen a com les coneixíem. **I l'espera ha valgut la pena**.

María Aller – fotogramas.es